

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Offenbacher Géza jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a dr. Chikán Zoltán ügyvéd **alperes** ellen **szerződés létrehozása** iránt az Egri Városi Bíróságnál 20.G.21.450/2010. szám alatt indult és a Heves Megyei Bíróság 2.Gf.25.203/2011/4. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Heves Megyei Bíróság 2.Gf.25.203/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az alperesnek 15 nap alatt 6.350 (Hatezerháromszázötven) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes ügyvezetője 2000. január 13-án apportként a felperes tulajdonába adta az ingatlant, amely az apportálást megelőzően 1987-től vendéglátóipari egységként jelenleg étteremként és szálláshelyként működik.

Az apportálást követően dr. O. G. magánszemély fogyasztóként 2000. május 2-án közüzemi szolgáltatási szerződést kötött az alperessel közműves ivóvíz ellátására a perbeli ingatlanon. A szerződés 4.) pontjában kijelentette, hogy az ingatlanon gazdálkodási tevékenységet nem folytat.

2010-ben dr. O. G. a saját nevére a vízfogyasztásmérőt a felperes kft. nevére kívánta átíratni és szerződéskötés végett a felperes ügyvezetőjeként megkereste az alperest. A 2010. június 23-án kelt előzetes megállapodásban a felperes 712.500 Ft közműfejlesztési hozzájárulás megfizetését vállalta. Ezt követően vitatta a közműfejlesztési kötelezettségét, mire az alperes a 2010. szeptember 14-én kelt levelében tájékoztatta arról a felperest, hogy a 38/1995.(IV.5.) Korm. rendelet alapján közműfejlesztési hozzájárulás fizetésére köteles.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság hozza létre a peres felek között az ivóvíz szolgáltatásra vonatkozó szerződést oly módon, hogy a felperesnek ne kelljen közműfejlesztési hozzájárulást fizetnie.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első fokon eljáró Egri Városi Bíróság a 20.G.21.450/2010/6. számú ítéletében a keresetet elutasította.

A Heves Megyei Bíróság a felperes fellebbezése folytán hozott 2.Gf.25.203/2011/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és osztotta annak jogi következtetéseit is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte és alkalmazta a 38/1995./IV.5./ Korm. rendelet 4. §-ának /2/ bekezdésében foglaltakat és helyesen állapította meg, hogy a „bekötés” nem kizárólag az új vízvételi hely kialakítását és új műszaki bekötést jelent, hanem vonatkozik a gazdálkodó szervezet által bejelentett olyan igényre is, amely az ivóvíz szolgáltatásba bekapcsolt ingatlant érinti.

Nem fogadta el a felperes arra történő hivatkozását, miszerint az „névváltoztatás átvezetése” a felperesnek több millió Ft-jába került, minek utána nem névváltoztatásról, hanem tulajdonosváltásról van szó. A perbeli ingatlan még a korábbi közüzemi szerződés megkötését megelőzően a felperesi kft. tulajdonába került, ezért már ekkor a tulajdonosváltást alperes részére be kellett volna jelenteni és az új szerződést meg kellett volna kötni. Amennyiben az ügyvezető a tulajdonosváltást már a szerződés megkötésekor 2000. május 2-án bejelentette volna, a közüzemi szerződést a felperes és az alperes között kellett volna létrehozni. Rosszhiszeműen járt el az ügyvezető akkor is, amikor 2000-ben kijelentette, hogy az ingatlanán gazdálkodási tevékenységet nem folytat. A 11 évvel későbbi bejelentést a felperes ügyvezetője az ÁFA-tartalom megfizetésének elkerülésével indokolta.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor megállapította, hogy az alperes jogszerűen tagadta meg a felperes mint gazdálkodó szervezet és az alperes között a közműfejlesztési hozzájárulás megfizetése nélkül a közüzemi szerződés megkötését.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

Sérelmezte annak megállapítását, miszerint rosszhiszemű volt, amikor 10 évvel ezelőtt nem kötötte meg az alperessel a közüzemi

szolgáltatási szerződést. A felperes és ügyvezetőjének rosszhiszemősége, illetőleg jóhiszemősége nem tartozott ugyanis a per tárgyához. Hivatkozott arra, hogy nem az ÁFA-fizetés elkerülése céljából kívánt az alperessel szerződést kötni, hanem azért, mert a megnövekedett vízfogyasztása miatt nagy összegűre emelkedett ÁFA-tartalom az új szerződés alapján pedig jogosult lenne annak visszaigénylésére, ami teljesen törvényes és jogszerű. Állította, hogy az eljáró bíróságok a 38/1995.(IV.5.) Korm. rendelet 4. §-a /2/ bekezdésének helyes értelmezése helyett jogelméleti okfejtésbe bocsátkoztak és az a megállapítás, miszerint a jogalkotó akarata arra irányult, hogy minden gazdálkodó szervezet fizessen közműfejlesztési hozzájárulást, ellentmond a jogszabály rendelkezésének, amely a közműfejlesztési hozzájárulás fizetését kizárólag közműhálózatba történő bekötés esetére írja elő. A másodfokú bíróság pedig jogszabályellenesen állapította meg, miszerint a hivatkozott jogszabály nem foglalkozik a bekötés fogalmával. Az ingatlan 1945-óta a vízközmű hálózatba bekötött ingatlannak minősül. Az ingatlan megfelel a 38/1995.(IV.5.) Korm. rendelet 1. § /1/ bekezdésében és 2. §-a 9., valamint 10., 11. pontjában meghatározott ivóvíz szolgáltatásba bekapcsolt ingatlan fogalmának, valamint a mérési helynek is. A perbeli esetben viszont nem azt kérte az alperestől, hogy az ingatlant kösse be az ivóvíz és vízhálózatba, hanem azt, hogy a tulajdonosváltás kapcsán kössön velük közüzemi szolgáltatási szerződést.

Vitatta azt is, hogy tulajdonosváltásról lenne szó, álláspontja szerint a felperes jogutódként lépett be a korábbi közműszerződésbe. Tény, hogy a perbeli ingatlanon új bekötést nem kell létrehozni. A rendelet 11., 12. és 13. §-ai egyértelműen szabályozzák a vízközmű hálózatba történő bekötés szabályait, ami a jelen esetben nem valósulhat meg. Mindezekre figyelemmel a bíróságnak létre kellett volna hoznia a közüzemi szolgáltatási szerződést. Végezetül vitatta, hogy a hivatkozott rendelet alapján az ingatlan apportálásakor köteles lett volna közműfejlesztési hozzájárulást fizetni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

.-.-.-.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria megítélése szerint az eljáró bíróságok helyesen értelmezték és alkalmazták a közműves ivóvíz ellátásról szóló 38/1995./IV.5./ Korm. rendelet 4. §-ának /2/ bekezdésében foglaltakat. A

hivatkozott jogszabályhely szerint gazdálkodó szervezet által kért bekötés megvalósításához, vagy a részére nyújtott szolgáltatás mennyiségének növeléséhez vízközmű fejlesztési hozzájárulást kell fizetnie. Ez a rendelkezés volt hatályban a felperes ügyvezetője mint magánszemély és az alperes között 2000. május 2-án létrejött szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában, valamint 2010. június 23-án megkötött előzetes megállapodás időpontjában is.

Helyesen foglaltak állást az eljáró bíróságok a vonatkozásban, hogy gazdálkodó szervezet nem mentesül a vízközmű fejlesztési hozzájárulás megfizetése alól azon okból, hogy magánszemély részére a kérdéses ingatlanra korábban a vízközmű bekötése megtörtént. A 2000. évi május 2-án kötött szerződéshez az alperes által rendelkezésre bocsátott 5/A/1. és 5/A/2. alatt csatolt szerződésblankettákban az alperes már felhívta erre a másik szerződő fél figyelmét.

Helyesen mutattak rá az eljáró bíróságok, hogy miután a felperes ügyvezetője 2000. május 2-án sem tulajdonosa, sem jogcímes használója nem volt a perbeli ingatlannak, a kormányrendelet 1. §-ának /1/ bekezdése szerint nem volt jogosult fogyasztóként a saját nevében a közüzemi szolgáltatási szerződés megkötésére. Annak a körülménynek, hogy a vízfogyasztás időközben az ingatlanon milyen mértékben emelkedett, továbbá, hogy a szolgáltatási szerződést a felperes milyen okból kívánta a szolgáltatóval maga megkötni, az ügy elbírálása szempontjából jogi relevanciával nem bír.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Heves Megyei Bíróság 2.Gf.25.203/2011/4. számú ítéletét a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. Az alperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. §-ának /4/ bekezdése szerint felszámítható 6.350 Ft összegű, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2012. március 27.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró

